

Jeg har naturligvis en behørig tak til Enhedslisten for det korrekte synspunkt til spørgsmålet om, hvem der skal betale en parkeringsafgift. Det skal selvfølgelig den person, der har parkeret ulovligt. Det har udlejningsfirmaet ikke, og dermed må det være naturligt, at det krav, man har mod den, der har parkeret ulovligt, sættes ind over for den pågældende person og ikke over for biludlejningsfirmaet. Det må også være sådan, at det må være myndighederne – i dette tilfælde politiet – der skal sørge for at indkræve pengene hos den, der har begået lovovertrædelsen.

Så blev der sagt, at det er jo ikke anderledes, end hvis f.eks. hr. Helge Adam Møller låner sin bil ud til venner og bekendte, der bliver pålagt en parkeringsafgift. I den forbindelse bliver det også ejeren, nemlig hr. Helge Adam Møller, der skal betale afgiften, men det er jo en helt, helt anden situation, om man privat udlåner sin bil til venner og bekendte. Det er nogle, man kender og også kender, efter at de har parkeret ulovligt i ens bil, som man ser dagligt eller i hvert fald ugentligt, og hvor man hurtigt kan finde ud af: Hov, hvad med den parkeringsafgift, skal vi ikke lige se at få den ordnet?

Men for et biludlejningsfirmas vedkommende er det helt anderledes. Biludlejningsfirmaet kender jo ikke kunden og har ikke noget personligt forhold til kunden. Det kan være hvem som helst, det kan endda være udenlandske turister, og hvordan skal det firma nogen sinde kunne få de penge hjem igen? Fru Dorit Myltoft sagde, at det kan man ved at lave en inkassosag. Man kan bare sende sagen til inkasso, for man har både navn og adresse osv. Men retsafgifterne ved at indkræve pengene på den måde overstiger jo langt parkeringsafgiften, og derfor hænger det ikke sammen på nogen måde. Og i nogle tilfælde benytter man sig af andre metoder for at få lejeren til at slippe pengene, endda nogle ubehagelige metoder, som jeg synes vi burde være ude over.

Men det her er vel egentlig langt mere et spørgsmål om det principielle: Hvem er det, der skal betale for den lovovertrædelse, der har fundet sted? Er det den person, der har begået lovovertrædelsen, eller er det den, som har stillet køretøjet til rådighed, så lovovertrædelsen har kunnet finde sted? Her har vi den klare opfattelse, at det må være den, der har begået lovovertrædelsen, og ikke biludlejeren.

Det blev også foreslået, at man kunne jo bare opkræve et depositum. Hvor stort skal det

depositum være? Skal det være stort nok til at dække, at lejeren har parkeret ulovligt én gang, to gange, tre gange, ti gange eller tyve gange? Hvor stort et depositum skal der opkræves, og hvornår skal det depositum tilbagebetales? Det er jo ikke til at hitte rede i.

Spørgsmålet er også: Er det sådan, og er det opfattelsen hos et flertal i Folketinget, at et privat firma skal udføre den opgave, som i virkeligheden er politiets opgave, nemlig at sørge for, at de penge kommer ind i statskassen? Det er jo egentlig det, der sker: Man har både et administrativt besvær og et økonomisk besvær med parkeringsafgifter, når man har et udlejningsfirma, og det er ikke rimeligt.

Fru Dorit Myltoft spurgte hånligt, om ikke Fremskridtpartiet havde den opfattelse, at der skulle mindre bureaukrati til. Jo, men her er der ikke tale om, at der bliver mere bureaukrati. Her er der tale om, at vi flytter en bureaukratisk opgave over fra en privat udlejer til at blive en offentlig opgave, ligesom det ville være i alle andre tilfælde. Hvis det havde været hr. Helge Adam Møller, der havde udlejet eller udlånt sin bil til venner og bekendte, er det også myndighederne, der får besværet med at kontakte hr. Helge Adam Møller for at få pengene i kassen. Det ville ikke blive sværere, det ville bare blive en anden person, nemlig den, der rent faktisk har siddet i bilen, man retter kravet imod i stedet for imod biludlejningsfirmaet.

Men jeg hørte også – med et halvt øre i hvert fald – at der var nogle, der åbnede døren lidt på klem for, at vi under udvalgsarbejdet kunne prøve at se på, hvor stort problemet egentlig er. Det kunne være, vi kunne få nogle hørings svar ind fra biludlejningsorganisationerne, som har med det her at gøre, og så må vi jo prøve at se, om det kan rokke ved nogle af ordførernes holdning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.